

סדר הסליחות

קמתי באשמורת, לבקש על עוני. ונפשי שחרחרת מפני רוב ודוני. רחם על עדתך. צאן מרעיתך. אשרי יושבי ביתך. עוד יהללך סלה:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללך סלה: אשרי העם שככה לו. אשרי העם שיהיה אלהיו: תהלה לדוד. ארוממך אלוהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך. ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה: ועוזו נוראתיך יאמרו. וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה. אך אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל. ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך. וחסידיך יברכוה: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים. וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל הנפלים. וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך. ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו. לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ואומר השליח צבור חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (אמן) בחיכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמאי יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן):

בן אדם, מה לך נרדם, קום קרא בתחנונים. שפך שיחה, דרש סליחה, מאדון האדונים. רחץ וטהר, ואל תאחר, בטרים ימים פונים. ומהרה, רויץ לעזרה, לפני שוכן מעונים. ומפשע, וגם רשע, ברח ופחד מאסונים. אנא שעה, שמך יודעי, ישראל נאמנים. לך אדני הצדקה. ולנו בשת הפנים: עמד בגבר, והתגבר, להתודות על חטאים. יה אל דרש, בכבוד ראש, לכפר על פשעים. כי לעולם, לא נעלם, ממנו נפלאים. וכל מאמר, אשר יאמר, לפניו הם נקראים. המרחם, הוא ירחם, עלינו כרחם אב על בנים:

לך אדני הצדקה. ולנו בשת הפנים: מה נתאוונן ומה נאמר. מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה. ונשובה אליך: כי ימינך פשוטה. לקבל שבים:

שבים אליך בכל לב. שועתם תקבל ברחמיך; ברחמיך הרבים באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך; דלתיך דפקנו רחום וחנון. אל תשיבנו ריקם מלפניך; מלפניך מלפנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה; שומע תפלה. עדיך כל בשר יבאו; שומע תחנה. אליך כל הרוחות יבאו; יבאו אליך הרוחות. וכל הנשמה: הנשמה לך והגוף פעלך. חוסה על עמלך; הנשמה לך והגוף פעלך. צור אשר אין דומה לך. חוסה על עמלך; הנשמה לך והגוף פעלך. יהוה עשה למען שמך; אתאנו על שמך. יהוה עשה למען שמך; בעבור שמך. כי אל מלך חנון ורחום שמך; שמך נקרא עלינו. יהוה אלהינו: שמך נקרא בקרבנו. אל תניחנו יהוה אלהינו: אלהינו בושנו במעשינו. ונכלמנו בעונותינו: אין לנו פה להשיב. ולא מצח להרים ראש; כי רבו משובותינו. לך חטאנו: חטאנו עם אבותינו. העוינו הרשענו: מה נאמר לפניך יהוה אלהינו. מה נדבר ומה נצטדק: מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים: הלא הנסתרות והנגלות. אתה יודע: אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי: אתה חופש כל חדרי בטן. רואה כליות ולב: אין דבר נעלם ממך. ואין נסתר מנגד עיניך: אם עונונו ענו בנו. יהוה עשה למען שמך: אם עונות תשמר יי. אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה. למען תנרא: כי עמך מקור חיים. באורך נראה אור: כי לא על צדקותינו אנהנו מפילים תחנונונינו לפניך. כי על רחמיך הרבים:

בעשרת ימי תשובה יש מוסיפים:

למענך אלהי. רצה עם לך שחר. לחלות פניך. במעמד השחר. אדני הקשיבה ועשה אל תאחר: למענך אלהי. דלה ממצלות ים. שבעי רוש ולען. בבית נודם ושבים. ושור לחצם וענים. ואל תפן למרים. והט און לשועם. בתפלת השחר: אדני הקשיבה ועשה אל תאחר: למענך אלהי. ועשה לטובה אות. וחון נפשות עצובות. למי ישע צמאות. וקבץ נדחים. פזורים בכל פאות. אשר מרב תלאות. עורם מאד שחר: אדני הקשיבה ועשה אל תאחר: למענך אלהי. יהמו רחמיך. וממעון שמך. שמע קול עמך. סובלי אפך. קצפך ועמך. ומנשוא אימך. לבם מאד סחרחר: אדני הקשיבה ועשה אל תאחר: למענך אלהי. דליך תרחם. ושמחם מיגונם. ובעצתך תנחם. והפלא חסדיך. וחוסה נא ורחם. עמוסים מבטן ומרחם משחר. אדני הקשיבה ועשה אל תאחר:

אדני, שמעה. אדני, סלחה. אדני הקשיבה ועשה אל תאחר, למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: השיבנו יהוה אליך ונשובה. חדש ימינו בקדש:

שבט יהודה בדיק ובצער. הישאג אריה ביער: מקוים ישועתך אבות ובנים. העניים והאביונים: עמד בפריץ כל נהיה לשחק. למה יהוה תעמד ברחוק: יונתך עד שערי מות הגיעה. יושב הכרובים הופיעה: הבה לנו עזרת מצר. היד יהוה תקצר: חדש ימינו בגלות ישן. עורר למה תישן: זכר בנך בארץ לא להם. וזר לא יקרב אליהם: קץ הנחתם גלה לגלמודה. ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה: שועתנו תעלה לשמי מרומים. אל מלך יושב על פסא רחמים:

אל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵּג בְּחִסְדֵּיךָ. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר
 רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מַרְבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל
 בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרֵתָנוּ לִזְמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ
 הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיֵּרֶד
 יְהוָה בַּעֲנָן וַיִּתְּנֵצֵב עִמּוֹ שֵׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה. וְשֵׁם נֶאֱמַר: וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו
 וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצֵּר חֶסֶד
 לְאַלְפִים נִשָּׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקָּה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֵתָנוּ:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִימָה דְּאַבְרָהָם רַחֲמָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִימָה דִּי־צַחַק עֲקִידָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִימָה דִּי־עֶקֶב שְׁלִימָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִימָה דִּמְשֶׁה נְבִיאָה, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִימָה דְּאַהֲרֹן כֹּהֵנָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן וְכוּתָה דִּי־סֹפֶר צְדִיקָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִימָה דְּדוֹד מַלְכָּא מְשִׁיחָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִימָה דְּפִינְחָס קִנָּאָה, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן צְלוּתָה דְּשִׁלְמָה מַלְכָּא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲרִים יְמִינְךָ וְאַצְמַח פְּרָקְךָ, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא בְּכִסּוּפֵי אַפִּין אֲתִינָא לְמַקְרִי קַמְךָ רַחֵם עָלָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא גְלִי גְבִרְתְּךָ וּפִרְקָךָ לָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא דִּינָן אַפִּיק לְנִהוּרָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא דִּינָא דְּחַיֵּי טְבִי גִזֵּר עָלָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא הַדְרָךְ שׁוּי עָלָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא וְלֹא תִתְפָּרַע כְּעוֹבְדֵינָא בִּישׁוּן מִנָּן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא זִינְךָ אֲשֶׁרֵי עָלָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא זָכוֹן חַפְשׁ לָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא חֲשׁוֹב עָלָן טְבוֹן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא טְבוֹן סְגִיאָן אִיתִי עָלָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגֵּלוֹן רַחֲמֶךָ עָלָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה מוֹסִיפִים:

רַחֲמָנָא כְּתִבִּינָן בְּסַפְרָא דְּחַיֵּי טְבִי, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא כְּתִבִּינָן בְּסַפְרָא דְּרַחֲמֵי, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא כְּתִבִּינָן בְּסַפְרָא דְּצְדִיקֵי וְחִסְדֵּי, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא כְּתִבִּינָן בְּסַפְרָא דִּישְׁרֵי וְתַמִּימֵי, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא כְּתִבִּינָן בְּסַפְרָא דְּפִרְנִסְתָּא טְבָתָא וּמִזֻּנֵי טְבִי, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא כָּבֵשׁ חֲמֵתָא וְרִגְזָא מִנָּן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רחמנא לא תעביד גמירא לן, בדיל ויעבר:
 רחמנא מחל ושבק לחובין ולעוין, בדיל ויעבר:
 רחמנא נהור טובך אנהר עלן, בדיל ויעבר:
 רחמנא סעיד וסמיר הוי לן, בדיל ויעבר:
 רחמנא עביד עמנא אתא לטב, בדיל ויעבר:
 רחמנא פתח שמיא לצלותין, בדיל ויעבר:
 רחמנא צלותנא קבל ברעוא, בדיל ויעבר:
 רחמנא קבל צלותין ובעותין בעדן עקתין, בדיל ויעבר:
 רחמנא רחם על נשמתין, בדיל ויעבר:
 רחמנא שתא טבתא אייתי עלן, בדיל ויעבר:
 רחמנא תוב מרגזך, בדיל ויעבר:
 רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך, בדיל ויעבר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא, יהוה | יהוה אל רחום וחנון, אךך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אנשי אמונה אבדו. באים בכח מעשיהם: גבורים לעמד בפּרץ. דוחים את הגזרות: היו לנו לחומה. ולמחסה ביום זעם: זועכים אף בלחשם. חמה עצרו בשועם: טרם קראוך עניתם. יודעים לעתר ולרצות: כאב רחמת למענם. לא השיבות פניהם ריקם: מרב עונינו אבדנום. נאספו מנו בחטאינו: סעו המה למנוחות. עזבו אותנו לאנחות: פסו גודרי גדר. צמתו משיבי חמה: קמים בפּרץ אין. ראויים לרצותך אפסו: שוטטנו בארבע פנות. תרופה לא מצאנו: שבנו אליך בבשת פנינו. לשחרך אל בעת סליחתנו:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך. ויירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, יהוה. ושם נאמר: **ויעבר יהוה על פניו ויקרא, יהוה | יהוה אל רחום וחנון, אךך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:**

תמהנו מרעות. תשש פחנו מצרות: שחנו עד למאד. שפלנו עד עפר: רחום כך היא מדתנו. קשי ערף וממרים אנחנו: צעקנו בפנינו חטאנו. פתלתל ועקש לבנו: עליון רחמך מעולם. סליחה עמך היא: נחם על הרעה. מטה כלפי חסד: לא תתעלם בעתות כאל. כי בצרה גדולה אנחנו: יודע לעיני הכל. טובך וחסדך עמנו: חתם פה שטן ואל ישטין עלינו. זעם בו וידום: ויעמד מליץ טוב לצדקנו.

הוא יגיד וישרנו: דרכיך רחום וחנון. גלית לנאמן בית: בבקשו אז מלפניך. אמונתך הודעת לו:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך. ויירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, יהוה. ושם נאמר: ויעבר יהוה על פניו ויקרא, יהוה | יהוה אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אנחנו בושנו במעשינו, ונכלמנו בעונותינו, אין לנו פה להשיב, ולא מצח להרים ראש: **אלהינו** ואלהי אבותינו. אל תעש עמנו כלה. תאחז ירך במשפט: בבא תוכחה נגדך. שמנו מספרך אל תמח: גשתך לחקר מוסר. רחמיך יקדמו רגוז: דלות מעשים בשורך. קרב צדק מאליך: הורנו, בזעקנו לך. צו ישועתנו במפגיע: ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה פי שממו: זכר נאמת. עדות לא תשכח מפי זרעו: חותם תעודה תתיר. סודך שים בלמודך. טבור אגן הסהר. נא אל יחסר המזג: יה, דע את ישראל אשר ידעוך. מגר את הגוים אשר לא ידעוך: כי תשיב לבצרון. לכוידים אסירי התקנה:

רבנו של עולם. אתודה על עברות. קלות וחמורות. בלילה לסוף אשמורות: יצרי עלילות ברשע להתעולל. שומר מה מלילה שומר מה מליל: לבי ועיני לחטא יאותו. ויום ולילה לא ישבתו: ושאר אברי לעשות הרע בעיניך יתלחשו. כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו: ויען אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. מי יתן ואשחה בכל לילה מטתי בדמעת ערשי אמסה: אולי ישמע קול בכי נורא עלילה. יום צעקתי בלילה: אקרא יומם וארים קולי. על פשעי ומעלי. ולילה ולא דומיה לי: את מקצת חטאי אני מזכיר לפני צופה עתידות. לילה אקום להודות: ואודה עלי פשעי וזדוני. הלילה הזה ליהוה:

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מלכנו מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי. אמרתי אודה עלי פשעי ל יהוה. ואתה נשאת עון חטאתי סלה: מכסה פשעיו לא יצליח. ומודה ועזב ירחם:

אשמנו. אכלנו מאכלות אסורות. בגדנו. בטלנו תורתך. גזלנו. גנבנו. גאינו. דברנו דפי ולשון הרע. דברנו אחד בפה ואחד בלב. העונו. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובאנו לידי טמאת קרי בלילה. והרשענו. ויעדנו עצמנו לדבר עברה. וזנו. וזינו אחר לבנו ועינונו. חמסנו. חמדנו. חללנו שבתות ומועדי קדשך. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות עד אין חקר. בזבנו. בעסנו. לצנו. לוצצנו. מרדנו. מרינו דברך. מרדנו במלכות שמים. מרדנו במלכות בית דוד. מאסנו בבית המקדש, ושלשם אנחנו מבקשים. נאצנו. נאפנו. נשבנו לשוא ולשקר. נדרנו ולא שלמנו. סררנו. סוררים ומורים היינו. עונו. עברנו על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. עברנו על כריתות ומיתות בית דין. עברנו על חלול השם. פשענו. פגמנו באות ברית קדש. צרנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. קלקלנו צנורות השפע. רשענו. רעים לשמים ולבריות היינו. שחתנו. שקרנו. שחתנו זרע קדש לבטלה ובראנו משחית לחבל. גם בכנפינו נמצאו דם נפשות אביונים נקיים והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על הרוגיהם. אוי לרשע רע, כי גמול ידיו יעשה לו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל גוי. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול מקדשנו. חרב בעונונו. טירתנו היתה לשמה. יפי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים: לעינונו עשקו עמלנו. ממשך ומרט ממנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יהוה אלהינו. רחקת ממנו בעונונו. שבנו מאחריך. תעינו כצאן ואבדנו. ועדין לא שבנו מתעיתנו.

לאדני אלהינו הרחמים והסליחות, כי חטאנו לו:

לאדני אלהינו הרחמים והסליחות, כי מרדנו בו:

אל נא תשט עלינו חטאת, אשר נואלנו ואשר חטאנו:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

שמע ישראל, יהוה אלהינו, יהוה אחד:

יהוה הוא האלהים. יהוה הוא האלהים: (ב' פעמים)

אַרְאִלִּי מַעֲלָה. אוֹמְרִים יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ. בְּחִירֵי סִגְלָה. עוֹנִים וְאוֹמְרִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:
 גִּלְגָּלִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ. דְּגוּלֵי סִגְלָה. עוֹנִים וְאוֹמְרִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:
 הַמוֹנִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ. יִשְׂרָאֵל בְּצַרְתָּם וּבְגָלוֹתָם עוֹנִים וְאוֹמְרִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:
יְהוָה מֶלֶךְ. יְהוָה מֶלֶךְ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (ב' פעמים)

בְּטָרֵם שְׁחָקִים וְאַרְקִים נִמְתַּחֲנוּ. יְהוָה מֶלֶךְ. וְעַד לֹא מְאוּרוֹת זָרְחוּ. יְהוָה מֶלֶךְ. וְהָאָרֶץ כְּפָגַד תִּבְלָה. וְשָׁמַיִם כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְעַד לֹא עָשָׂה אָרֶץ וְחוּצוֹת. יְהוָה מֶלֶךְ. וּבִהְכִינוּ יְצוּרִים עָלֵי אֲרָצוֹת. יְהוָה מֶלֶךְ. וְעַתָּה יִקְבֹּץ נְפֻצִים מֵאַרְבַּע תְּפוּצוֹת. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מִיּוֹחַד בְּאֵהֶיָּה אֲשֶׁר אֵהֶיָּה. הוּא הִיָּה וְהוּא הוּהוּ וְהוּא יִהְיֶה. הוּא מִמִּית וּמַחְיָה. לִפְנֵינוּ לֹא נוֹצֵר אֵל. וְאַחֲרֵינוּ לֹא יִהְיֶה:

אַחַד אֱלֹהֵינוּ. גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: כִּי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֲסִדְךָ. וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְךָ: כִּי גְדוֹל אֶתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת. אֶתָּה אֱלֹהִים לְבִדְךָ: שְׁפָרְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. וְעַל מַמְלָכוֹת. אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:

לְקִדְשֶׁת שְׁמְךָ עָשָׂה וְלֹא לָנוּ: לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד. עַל חֲסִדְךָ עַל אֲמַתְךָ: לָמָּה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם. אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֵנוּ בְּשָׁמַיִם. אַחַד אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים. חַי וְקַיִם הוּא. מָלֵא רַחֲמִים הוּא. מָלֵא זְכוּיּוֹת הוּא. כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֵין מִי יֹאמַר לוֹ מָה תַּעֲשֶׂה. וְאֵין מִי יֹאמַר לוֹ מָה תַּפְעֵל. כִּי הַכֹּל מַעֲשֶׂה יָדָיו:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרִצּוֹן:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם אֵל תֹּאבְדֵנוּ בְּאָרֶךְ גְּלוּתֵנוּ:

אֲבֹד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם בְּרִיתְךָ זָכַר וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ:

בָּרַךְ אֶת לֶחְמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ:

בְּשָׂרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת:

בְּטֵל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרָעוֹת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם גֹּזֵר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת:

גִּלָּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים דְּרִשְׁנוּךְ הַמָּצָא לָנוּ:
 דְּרֵשׁ דְּמִינוּ מִיַּד קָמִינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים הֶעֱתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּתַפְלָתָנוּ:
 הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וְאֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבָּרֵנוּ:
 וְנִקְרָא וְאֵתָה תַעֲנֵנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים זְכָרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלַפְּנֶיךָ:
 זַכְנוּ בְּדִינֵנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חָמַל עָלֵינוּ וְעַל טְפִינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ:
 חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים טְהַרְנוּ מִעוֹנֵינוּ:
 טְהַרְנוּ מִטְּמְאוֹתֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:
 בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה מוֹסִיפִים:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים:
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים:
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת:
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזֻנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה:
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וְסְלִיחָה וְכִפּוּרָה:
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כָּבַשׁ אֶת כּוֹבְשֵׁנוּ:
 כָּלָה אֶל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ:
 לַחֵץ אֶת לֹחֲצֵינוּ:
 לֶחֶם אֶת לֹחְמֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים מָלֵא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתְךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים נָקָם אֶת נִקְמָתָנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סָמַךְ אֶת נַפְלֵתָנוּ:
 סָמַךְ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָנָה אֶת עֲתִירָתָנוּ:
 עָנְנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:
 עָנָה אֶת מַעֲנֵנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים פָּדְנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ:
 פָּדְנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הָרַע:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צוּה אֶתְנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ:
 צוּה אֶתְנוּ יְשׁוּעוֹתֶיךָ:
 צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרֵב לָנוּ קֶץ הַגָּאֻלָּה:
 קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה:
 קָרְבָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֻלָּנוּ:
 רֵאֵה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:
 רָפָא כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:
 רֵאֵה בְּדַחַק הַשָּׁעָה:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁעָה אֶת שׁוֹעֲתָנוּ:
 שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:
 שִׁית שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְץ:
 תֵּן שָׁבַע בְּעוֹלָם:
 תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת:
 תֵּן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה בְּעֵתוֹ בְּאַרְץ:
 תֵּן זֶרַע לְזֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל:
 תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף לְשָׁבַע:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תַּכּוֹן תַּפְלִתָנוּ קִטְרֵת לְפָנֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְיִשׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבוֹשׁוּ. יַחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ. כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתָנוּ
 וַנַּחֲמֶתְנוּ:

בְּרִגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרִגְזוֹ אֶהְבֶּה תִזְכֹּר. בְּרִגְזוֹ עֲקֹדָה תִזְכֹּר. בְּרִגְזוֹ תְּמִימוֹת תִזְכֹּר.
 הִבֵּט לְבָרִית וְאֵל תִּפְרֵ בְרִיתְךָ אֶתְנוּ. עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת:

כשאומר "עננו" יזהר מאד שלא להדגיש הנו"ן, שלא ישמע מלשון עיני חלילה:

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
 הוֹד וְהִדָּר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק בְּנִחָמוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיֶשֶׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ.
 עֲנֵנוּ טְהוֹר עֵינַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כְּבִיר כֹּחַ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לֹא אֵל
 חֶפֶץ בְּרִשָׁע עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹזֵר דָּלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק
 וּמַצִּדִּיק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָרוֹב לְכָל קוֹרְאֵיוּ בְּאַמֶּת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֵם וְנִשְׂאָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ:

עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם עֲנֵנו: עֲנֵנו וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנו: עֲנֵנו אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנו: עֲנֵנו מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנו: עֲנֵנו הָעוֹנָה בַּעַת רָצוֹן עֲנֵנו: עֲנֵנו הָעוֹנָה בַּעַת צָרָה עֲנֵנו: עֲנֵנו הָעוֹנָה בַּעַת רַחֲמִים עֲנֵנו: עֲנֵנו אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנו: עֲנֵנו אֱלֹהֵא דְמֵאִיר עֲנֵנו: עֲנֵנו רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנו:

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת. בּוֹחֵן לְבָבוֹת. גּוֹלָה עֲמוּקוֹת. דּוֹבֵר צְדָקוֹת. חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ: הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת. וְתִיק בְּנִחְמוֹת. זוֹכֵר בְּרִית אֲבוֹת. חוֹקֵר כְּלִיּוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ: טוֹב וּמִטֵּיב לְבָרִיּוֹת. יוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת. כּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת. לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ: מְלֵא זִכְיוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת. עוֹנֶה בַּעַת צָרוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ: פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. צוֹפֶה עֲתִידוֹת. קוֹרָא הַדּוֹרוֹת. רוֹכֵב עֲרֻבוֹת. שׁוֹמֵעַ תַּפִּלוֹת. תָּמִים הַעוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ: אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ. אֵל אֶרֶץ אֲפִים שְׁמֶךָ. מְלֵא רַחֲמִים שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

בעשרת ימי תשובה יש מוסיפים:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ. רָאֵה בְּעֵינֵי עַמֶּךָ. רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:
אֵל אֲדִיר שְׁמֶךָ. אֵל בְּרוּךְ שְׁמֶךָ. אֵל גְּדוֹל שְׁמֶךָ. אֵל דָּגוּל שְׁמֶךָ: רָאֵה:
אֵל הַדּוֹר שְׁמֶךָ. אֵל וְתִיק שְׁמֶךָ. אֵל זָכַאי שְׁמֶךָ. אֵל חוֹנֵן שְׁמֶךָ: רָאֵה:
אֵל טְהוֹר שְׁמֶךָ. אֵל יַחֲדִיד שְׁמֶךָ. אֵל כְּבִיר שְׁמֶךָ. אֵל לְעַד שְׁמֶךָ: רָאֵה:
אֵל מְלֵךְ שְׁמֶךָ. אֵל נוֹרָא שְׁמֶךָ. אֵל סוֹמֵךְ שְׁמֶךָ. אֵל עוֹזֵר שְׁמֶךָ: רָאֵה:
אֵל פּוֹדֶה שְׁמֶךָ. אֵל צַדִּיק שְׁמֶךָ. אֵל קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ. אֵל רַחֲמָן שְׁמֶךָ: רָאֵה:
אֵל שְׂדֵי שְׁמֶךָ. אֵל שׁוֹמֵר שְׁמֶךָ. אֵל תּוֹמֵךְ שְׁמֶךָ. אֵל תָּמִים שְׁמֶךָ: רָאֵה:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

יְהוָה חֲנּוּנוּ וְהַקִּימָנוּ, וּבִסְפָּר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכַתְּבָנוּ:
יְהוָה בְּיוֹם יְשׁוּעָתָה בִּשְׁרָנוּ וּרְחִמָנוּ, וּבִסְפָּר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכַתְּבָנוּ:
יְהוָה גִּלְגַּל הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וּבִסְפָּר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכַתְּבָנוּ:
יְהוָה יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וּבִסְפָּר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכַתְּבָנוּ:
יְהוָה כַּחוֹתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שִׁימָנוּ, וּבִסְפָּר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכַתְּבָנוּ:
יְהוָהוּוּ רִיבָה רִיבָנוּ וְלַחֵם לִוְחִמֵּינוּ, וּבִסְפָּר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכַתְּבָנוּ:
יְהוָה בְּרַךְ אֶת לַחֲמָנוּ וְאֶת מִימֵינוּ, וּבִסְפָּר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכַתְּבָנוּ:

יהוה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ , וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבֹרָהֶם אֲזָרַח תְּמִימֶךָ, וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן יִצְחָק נַעֲקֵד בְּאוֹלָמְךָ, וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן יַעֲקֹב נַעֲנֶה בְּסֵלֶם מִמְּרוֹמֶיךָ, וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה נֶאֱמָן בְּכָל בֵּיתְךָ, וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

יהוה עשה למען אהרן כהן באוריך ותמיר, וחוסה על ישראל עמר;
 יהוה עשה למען זכות יוסף אסיר צדיקך, וחוסה על ישראל עמר;
 יהוה עשה למען דוד נעים ומירותיך, וחוסה על ישראל עמר;
 יהוה עשה למען פינחס זך קנא לשמך, וחוסה על ישראל עמר;
 יהוה עשה למען מלך שלמה בנה בית לשמך, וחוסה על ישראל עמר;
 יהוה עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד קדשת שמך, וחוסה על ישראל עמר;
 יהוה עשה למען שמך, וחוסה על ישראל עמר;

עשה למען שמך. עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה למען גדלך.
 עשה למען דתך. עשה למען הדרך. עשה למען ויעודך. עשה למען זכרך. עשה
 למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען ישרך. עשה למען כבודך. עשה למען
 למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען
 עזך. עשה למען פאריך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען
 רחמנותך. עשה למען שכינתך. עשה למען תורתך:

עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען יוסף דוד
 ושלמה. עשה למען ירושלים עיר הקדש. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה
 למען חרבן ביתך. עשה למען שממות היכלך. עשה למען ישראל העניים. עשה
 למען ישראל הדלים. עשה למען ישראל השרויים בצרות. עשה למען יתומים
 ואלמנות. עשה למען יונקי שדים. עשה למען גמולי חלב. עשה למען תינוקות
 של בית רבן שלא חטאו:

עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו. הושיענו ועננו היום ובכל
 יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אתה:

דעני לעני. ענינו: דעני לעשיקי. ענינו: דעני לתבירי לבא. ענינו: דעני לשפלי
 דעתא. ענינו: דעני למכיכי רוחא. ענינו: דעני לאברהם אבינו בהר המוריה.
 ענינו: דעני ליצחק על גבי מדבקה. ענינו: דעני ליעקב בבית אל. ענינו: דעני
 ליוסף בבית אסירי. ענינו: דעני למשה ואבותינו על ים סוף. ענינו: דעני לאהרן
 במחנה. ענינו: דעני לפינחס בשטים. ענינו: דעני ליהושע בגלגל. ענינו: דעני
 לעלי ברמה. ענינו: דעני לשמואל במצפה. ענינו: דעני לדוד ולשלמה בנו
 בירושלים. ענינו: דעני לאליהו בהר הכרמל. ענינו: דעני לאלישע ביריחו. ענינו:
 דעני לחזקיהו בחלותו. ענינו: דעני ליונה במעי הדגה. ענינו: דעני לחנניה
 מישאל ועזריה בגו אתון נורא יקדתא. ענינו: דעני לדניאל בגבא דאריותא.

ענינן: דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה. ענינן: דעני לעזרא בגולה. ענינן: דעני לחוני במעגל. ענינן: דעני לצדיקי וחסידיו ותמימי די בכל דר ודר. ענינן: רחמנא ענינן. רחמנא שזיב. רחמנא פרק. רחמנא דיתמלי רחמין רחם עלנא ועל כל אנשי ביתנא. ועל כל ישראל אחנא. ומחשוכא לנהורא אפקנן בדיל שמך רבא:

בעשרת ימי תשובה יש אומרים:

יה שמע אביוניך. המחלים פניך. אבינו לבניך. אל תעלם אונך. יה עם ממעמקים. יקראו מרב מצוקים. אל נא תשיבם רקים. היום מלפניך: הוותם ועונם. מחה ורבי ודונם. ואם לא תעשה למענם. עשה צורי למענך: ומחה היום חובם. ורצה כמו שי ניבם. ולך תכין לבם. וגם תקשיב אונך: דמעת פניהם תשעה. ותאסף עדר תועה. ותקים לך רועה. ופקד בטוב צאנך: הולכי בדרך נכוחה. תבשרם היום סליחה. ובתפלת השחר. המציאם חנך:

יש אומרים:

אם אפס רבע הקן. אהל שכן אם רקן. אל נא נאבדה כי על כן. יש לנו אב וקן: פנים לו תפיר. וצדקו לפניך נזכיר. קח נא בן זכיר. ונמצה דמו על קיר: רץ אל הנער להקדישו. ונפשו קשורה בנפשו. עטרו בעצים ואשו. נור אלהיו על ראשו: יחיד הוקל כצבי. ענה ואמר אבי. הנה האש והעצים נביא. ותשורא אין להביא: מלים השיבו מלהבדילו. ויען ויאמר לו. בני, אלהים יראה לו. ויודע יהוה את אשר לו: במצותך שניהם נזהרים. ואחריו לא מהרהרים. חשו והלכו נמהרים. על אחד ההרים: ראו אד תלולה. מהרו עצי עולה. יחד באהבה כלולה. ישרו בערכה מסלה: ראה יחיד כי הוא השוה. נאם להורו המנסה. אבי אותי ככבש תעשה. לא תחמל ולא תכסה: בי חפץ ונכסף. לבבי לו לחשף. אם תמנעני סוף. רוחי ונשמתי אליו יאסף: ידיו ורגליו עקד. וחרבו עליו פקד. לשומו על העצים שקד. והאש על המזבח תוקד: צנאר פשט מאליו. ואביו נגש אליו. לשחטו לשם בעליו. והנה יהוה נצב עליו: חקר את כל אשר עשה. האב על בנו לא חסה. ולבו אל פנים נשא. וירא אלהים את כל אשר עשה: קרא מרחם משחר. תמור בנך הנבחר. והנה איל אחר. ועשה אל תאחר: חליפי אונכרתו. תכון כהקטרתו. ותעלה לך תימרתו. והיה הוא ותימורתו:

זכרון לפניך בשחק. לעד בספר יוחק. ברית עולם בל ימחק. את אברהם ואת יצחק: קוראך באים לקוד. בצרה עקדה תשקד. וצאנך ברחמים תפקד. פני הצאן אל עקוד: עוררה גבורתך להקיץ נרדמים. למענך תפדה חרדים נדהמים. להמשיך רחמיך וחסדיך משמי מרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך. ויירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, יהוה. ושם נאמר: ויעבר יהוה על פניו ויקרא, יהוה | יהוה אל רחום וחנון, אךך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופושע וחסאה, ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

יש נוהגים לומר:

בזכרי על משכבי, ודון לבי ואשמי. אקומה ואבואה, אל בית אלהי ויהדומיו. ואמר בנשאי עין, בתחנוני אלי שמי. נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו: לך אלי צור חילי, מנוסתי בצרתי. בך שברי ותקנתי, אילותי בגלותי. לך כל משאלות לבי, ונגדך כל תאותי. פדה עבד לך צועק, מיד רודיו וקמיו: עניי יהוה עניי, בקראי מן המצר. וינדע בעמים, כי ידך לא תקצר. ואל תבזה ענות עני, צועק מתגרת צר. אשר פשעיו לך מודה, ומתודה על עלומיו: מה יתאוון ויאמר, מה ידבר ויצטדק. יציר חמר אשר תשוב, גויתו כאבק דק. מה יתן לך האדם, כי ירשע וכי יצדק. הלא מליו ומפעליו, כתובים בספר ימיו: חצות (נ"א בעוד) לילה לך קמו, עבדיך במהללם. זכות אבות להם תזכר, ואל תפן למעללם. קנה עדתך בימי קדם, קדוש יעקב גאלם. והנשא האל, עושה השלום במרומיו:

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:

לדוד אליך יהוה נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבושה. אל יעלצו אויבי לי: גם כל קוֹיך לא יבשו. יבשו הבוגדים ריקם: דרכיך יהוה הודיעני. ארחותיך למדני: הדריכני באמתך, ולמדני כי אתה אלהי ישעי. אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך יהוה וחסדיך. כי מעולם המה: חטאת נעורי ופשעי אל תזכר. כחסדיך זכר לי אתה. למען טובך יהוה: טוב וישר יהוה. על בן יורה חטאים בדרך: ידרך עניים במשפט. וילמד עניים דרכו: כל ארחות יהוה חסד ואמת. לנצרי בריתו ועדתיו: למען שמך יהוה. וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה. יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין. וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה ליראיו. ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל יהוה. כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנוני. כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו. ממצוקותי הוציאני: ראה עניי ועמלי. ושא לכל חטאתי: ראה איבי כי רבו. ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני. אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני. כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל. מפל צרותיו: והוא יפדה את ישראל. מכל עונותיו: יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך. והנחם על הרעה לעמך:

אתאנו לחלות פניך. כי חסד ואמת יקדמו פניך. נא אל תבישנו. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך. סלח לנו. ושלח לנו. ישועה ורחמים ממעונך: אתאנו לבקש ממך כפרה. אים ונורא. משגב לעתות בצרה. תחיינו. תחנונו. ובשמך נקרא. סלח לנו. ושלח לנו. ישועה ורחמים ממעונך:

מרנא דבשמיא. לך מתחנונן כעבדא דמתחנונן למארה. הב לן לבא לתיובתא. ולא נהדר ריקם מן קמך: מרנא דבשמיא. לך מתחנונן כבר שביא דמתחנונן למארה. בלדון בני שביא בכספא מתפרקין. ועמך בית ישראל בצלותין

ובתחנונין. ארם ימינך ואצמח פרקנך. סברא דחייא ומתיא: מתרצה ברחמים. ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס. לעם עני ומדלדל. פרוקנא דמעלמא משזבנא דמלקדמין. פרק יעקב מארעא רחיקא. ואסיק ורעה מארעא דשביא:

מחי ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאל לחיי עלמא: ברא כד חטי. אבוהי לקיה. אבוהי דחייס. אסי לכאבה: עבדא דמריר. ונפיק בקולר. למארה תאיב. יתבר קולרה. ברך בכרך אנן. וחטינן קמך. הא רויא נפשין. בגדין ומרדין: הא עבדך אנן. ומרדנן קמך. הא בבזתא ושביא. והא במלקיותא: בבעו מנך. במטו מנך. ברחמך דנפישין. אסי לכאבין. דאתקפו עלן. עד דלא נהוי. גמירא בשביא: מחי ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאל לחיי עלמא:

רחמים פשוטים בקשנו ממך. כי רבים רחמים עמך. חיים טובים שאלנו ממך. כי מקור חיים עמך. צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך. אנא יהוה אלהינו הסר ממנו ומבתינו. ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. דבר. וחרב. ורעה. ורעב. ושבי. ובזה. ומשחית. ומגפה. ושטן. ויצר הרע. וחולאים רעים. וצר מעמך:

אליך יהוה נשאתי עיני. שמע קול תחנוני. כגדל חסדך: בשמך בטחתי. וכפי שטחתי. דברים לקחתי. ובאתי עדיך: גברו יגונותי. וירבו אנחותי. כי כל עונותי. שתה לנגדך: דלפה מתוגה. נפשי הענוגה. וחלץ מדאגה. נפש עבדך: העבר חטאתי. אלהי ישועתי. וגם את דמעותי. שימה בנאדך: וברגז רחם. זכרה והנחם. ושמח ונחם. נפש עבדך: זכר עניי ומרודי. לענה מעודי. עד מתי לנגדי. תחדש עדיך: חרפוני צוררי. אויבי ושוררי. הקשב נא אמרי. בבאי בפחדך: טמנו לי ידים. פחים ומצודים. ובהם נלכדים. פעמי ידיך: ושימון לי מצודים. ושקר בי מעידי. בעלוני זדים. צור, בלעדיך: כבודך גלה צור. לעם עזוב ועצור. וטובך הנצור. תנה לשרידיך: לחוצים ברב דחק. מהם אל תרחק. זכר לאברהם ליצחק. ולישראל עבדיך: מרום ממרומים. רחם על עגומים. ועל זרע רחומים. ילידי ידיך: נואקים בבור גלות. בך שמו אילות. והרם משפלות. גזע חסידיך: סובלי על תצלה. ואויביהם תבהל. ויכקדם תנהל. דגלי גדודיך: ענה את עתירתם. סמך את נפילתם. והשב את שבותם. מאפסי חלדך: פדה עם לך הומה. וכאלם דומה. בגלות זה כמה. שבעו נדודיך: צדיק במפעלות. לך נתכנו עלילות. דלנו ממצולות. למען חסדיך: קבץ מפזרים. בכבלי צר סגורים. בלעום אכזרים. שרפו מועדיך: רחום היה למשען. לעם רוח לען. ועשה נא למען. שלשת עבדיך: שדי נשגבת. בכל אשר פעלת. כי צדיק אתה. וצדק מדיך: תכפר עוני כי. שברי בך

מלכי. וכוונן את דרכי. אלהי לעבדך: תשעה לתפלת. ולשיח רנתי. כי אתה תקנותי. ומי לא יעידך: אליך יהוה נשאתי עיני. שמע קול תחנוני. כגדל חסדך:

אבינו אב הרחמן, והושיענו למען שמך:
 אלהינו ואלהי אבותינו, והושיענו למען שמך:
 בצר לנו קראנוך, והושיענו למען שמך:
 גלגל עלינו המון רחמך, והושיענו למען שמך:
 דרשנוך המצא לנו, והושיענו למען שמך:
 העתר לנו היום ובכל יום בתפלתנו, והושיענו למען שמך:
 ואל תבישנו משרבנו, והושיענו למען שמך:
 זכרנו בזכרון טוב מלפניך, והושיענו למען שמך:
 חוס ורחם עלינו, והושיענו למען שמך:
 טהרנו מטמאות עווננו, והושיענו למען שמך:
 יהמו נא רחמך עלינו, והושיענו למען שמך:

חמל על עמך. ורחם על נחלתך. חוסה נא כרב רחמך. חננו מלכנו ועננו:

יש מוסיפים:

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו: אם הטבנו פעל. אבינו אתה. ואם הרענו מעל. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו: אם גבר פשענו. אבינו אתה. אתה צור ישענו. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו: אם הרבינו אפר. אבינו אתה. וזכר כי אנחנו חמר. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו: אם לך חטאנו. אבינו אתה. אדון סלח לנו. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו: לך יהוה קוינו. אבינו אתה. כי אתה אבינו. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו: לך פרשנו שעל. אבינו אתה. המציא לנו תעל. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו: חושה שלח משיח. אבינו אתה. וציוץ ישע תפריח. אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו: אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו:

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכר רחמך יהוה וחסדיך. כי מעולם המה: יהי חסדך יהוה עלינו. כפאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשנים. מהר יקדמונו רחמך. כי כלונו מאד: עזרנו בשם יהוה. עושה שמים וארץ: חננו יהוה חננו. כי רב שבענו בוז: ברגז רחם תזכר. ברגז עקדה תזכר. ברגז תמימות תזכר. ברגז אהבה תזכר: יהוה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו. זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

שומר ישראל. שֹׁמֵר שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל. וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם.
שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל:

שֹׁמֵר גּוֹי אֶחָד. שֹׁמֵר שְׁאֲרֵית גּוֹי אֶחָד. וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד. הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם.
שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל. יְהוּה אֱלֹהֵינוּ. יְהוּה אֶחָד:

שֹׁמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ. שֹׁמֵר שְׁאֲרֵית גּוֹי קְדוֹשׁ. וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ. הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם.
קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ:

שֹׁמֵר גּוֹי רַבָּא. שֹׁמֵר שְׁאֲרֵית גּוֹי רַבָּא. וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי רַבָּא. הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם.
אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיהִי רַבָּא:

ואומר השליח ציבור קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהָ. וְיַצְמַח פְּרָקְנִיהָ. וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהָ. (אמן) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן.
(אמן) יְהֵא שְׁמִיהִי רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהִי דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא. דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן): תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמֵי מִן הַשְּׁמַיִם. תִּקְבַּל צַעֲקָתְכֶם. תִּשְׁמַע תְּפִלָּתְכֶם בְּרַצּוֹן. וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתִירְתְּכֶם. וְיִקְיֵם בְּכֶם מִקְרָא שְׁכֻתוֹב: יְהוּה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסֵּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶּף פְּעָמִים. וְיִבָּרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. (בעשרת ימי תשובה): וְיִכְתְּבְּכֶם הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים) וְכֵן יְהִי רַצּוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: (אמן): תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְנָא וּבְעוֹתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. קְדָם אֲבוּנָא דְבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמן): יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁינְבָא וּרְפוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן): עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן):

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעַמְקִים קְרֵאתִיךָ יְהוּה: אֲדִנִּי שְׁמַעְהָ בְּקוֹלִי. תְּהִינָה אֲזִנִּיךָ קְשׁוּבוֹת. לְקוֹל תַּחֲנוּנִי: אִם עוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהֵא. אֲדִנִּי מִי יַעֲמֵד: כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה. לְמַעַן תִּתְּנָה: קוֹיִתִּי יְהוּה קוֹתָה נִפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: נִפְשִׁי לֹאֲדִנִּי. מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוּה. כִּי עִם יְהוּה הַחֲסֵד. וְהִרְבֵּה עֲמֹדוֹת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו:

ואומרים קדיש והא שלמא:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהִי רַבָּא. (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהָ. וְיַצְמַח פְּרָקְנִיהָ. וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהָ. (אמן) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן.
(אמן) יְהֵא שְׁמִיהִי רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהִי דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא. דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן): יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁינְבָא וּרְפוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן): עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן):